Distinct Outlooks

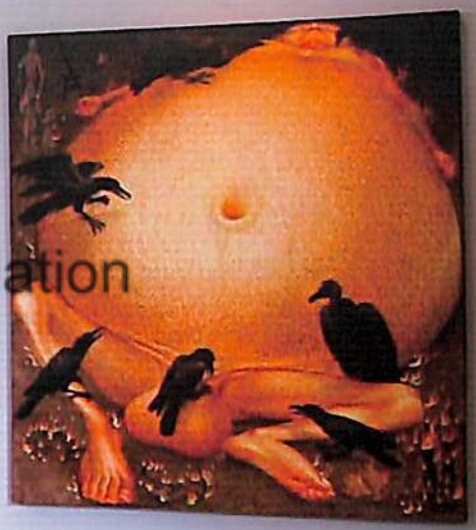

Rama IX Art Museum Foundation

Weerasak Sutsadee
Anupong Chantron

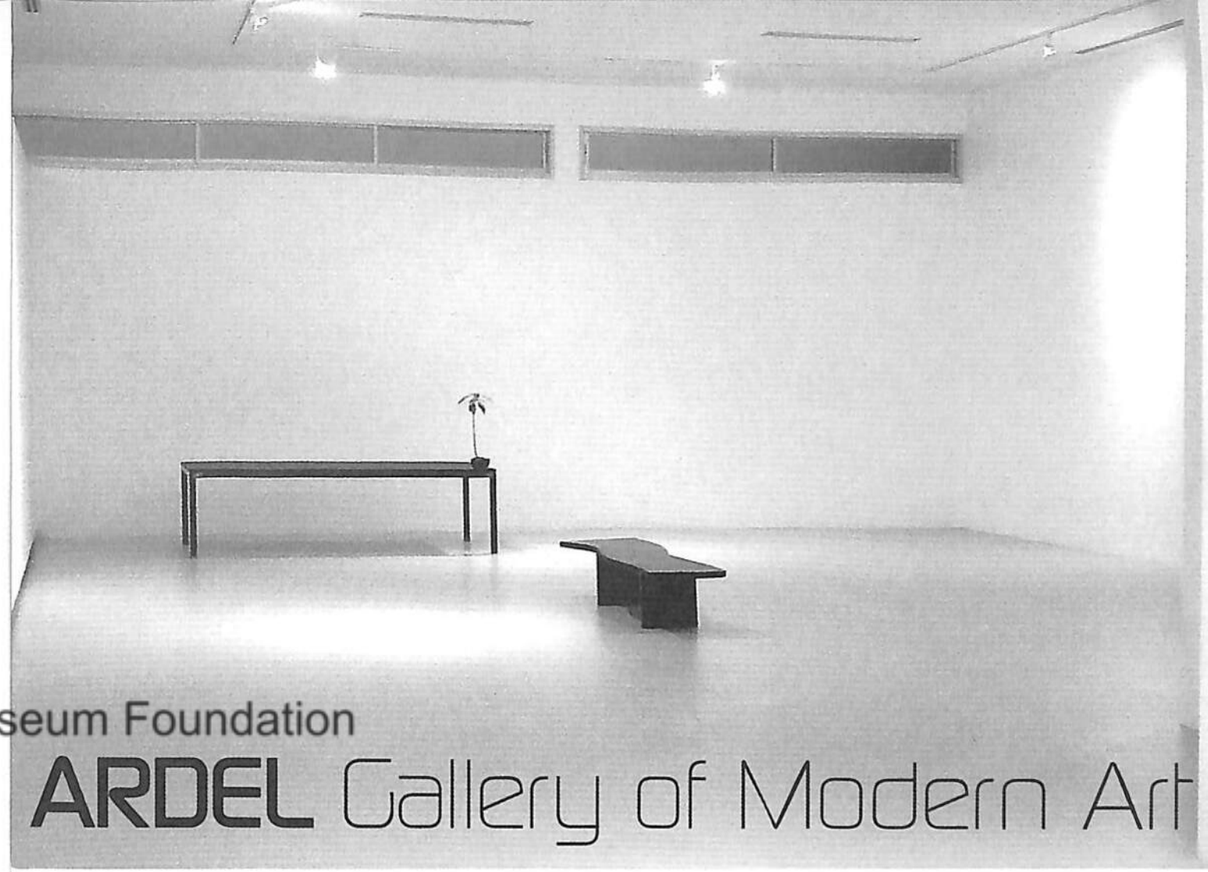

Rama IX Art Museum Foundation

ARDEL Gallery of Modern Art

Manager: Vimonmarn Khanthachavana
Assistant Manager: Lawan Meesang
Curator: Thavorn Ko-udomvit
Assistant Curator: Manita Srisitanont
Ratchaniwan Kraisriwattana

• This cataloque has been published on the occasion of the art exhibition "2 Views Distinct Outlooks"
by Weerasak Sutsadee and Anupong Chantron
• Designed and Produced by Thavorn Ko-udomvit, Autcharavadee Sudprasert
• Photography by Thavorn Ko-udomvit, Likhit Nisrithanakarn
• Text by Pishnu Supanimit
• Translation by Manita Srisitanont
• Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
65/16 Chaiyaphruk Road, Taling Chan, Bangkok 10170
Tel. +66 (0) 2 882-1010, +66 (0) 2 422-9000 Fax. +66 (0) 2 433-2742
• 2007 Copyright, Ardel Gallery of Modern Art
• Printed and Bound in Thailand
• 1,000 Copies

“สองนัย : ความต่างในความเหมือน ความเหมือนในความต่าง”

พิษณุ ศุภ.

“สองนัย” ของคนสองคน ดูจะเป็นเรื่องธรรมดาๆ ที่คนสองคนย่อมแตกต่างกันจนถึงกับมีทัศนะที่แปลกแยกออกไปจนถึง “สองนัย”

ยิ่งเป็นคนสองคนที่มาจากพื้นเพครอบครัวที่ต่างกัน อยู่ในสิ่งแวดล้อมภูมิลำเนาที่ห่างไกลกัน คนหนึ่งอยู่ลำพูนอีกคนอยู่ปราจีนบุรี โลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่มองวิเคราะห์วิจารณ์สังคมจึงย่อมแตกต่างกัน

แต่มีสิ่งที่เหมือนกันอยู่บ้าง เช่น ทั้งคู่เป็นเพศชายด้วยกัน ด้วยความเป็นผู้ชายจึงทำให้ทัศนะและอารมณ์ในการแสดงออกเป็นลักษณะหนึ่งของเพศชายที่มองเห็นปัญหาที่ต่างไปจากเพศอื่นมอง

และมีสิ่งที่เหมือนกันอยู่อีกจนปฏิเสธไม่ได้คือ ทั้งคู่เรียนศิลปะ จบปริญญาตรีและใกล้จะจบโทจากสถาบันเดียวกัน ได้รับรางวัลจากการประกวดศิลปกรรมระดับชาติมาแล้ว พอฟัดพอเหวี่ยงกัน ไม่มีใครด้อยกว่ากัน ศิลปะนี่เองที่เป็นพาหะให้ศิลปินทั้งสองใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงความคิด ทัศนะและการวิพากษ์วิจารณ์สังคมได้อย่างงดงาม ดีกว่าการใช้คำพูดใดๆ ดีกว่าการใช้สื่ออื่นใดในการกล่าวประณามผู้คนที่มีทัศนคติที่บกพร่อง บิดพลิ้ว

สื่อศิลปะสำหรับศิลปิน “สองนัย” น่าจะเป็นสื่อที่ถนัดและใช้ได้อย่างงดงามทั้งคู่

แต่จะอย่างไรก็ตาม สื่อศิลปะที่เป็นผลงานจิตรกรรมที่ทั้งคู่ใช้ในการแสดงออก ก็ไม่เป็นสิ่งจำกัดที่ทำให้ศิลปินทั้งสองต้องไร้ความเป็นตัวตน ไร้บุคลิกภาพของตนเอง ความเป็นศิลปะนั่นเสียอีกที่ให้อิสรภาพจนทำให้ศิลปินทั้งสองมีความโดดเด่นและผิดแผกแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

ผมคงกล่าวถึงศิลปินสองคนพร้อมกันไม่ได้ จำเป็นต้องกล่าวถึงคนใดคนหนึ่งก่อน ซึ่งจะไม่มีความหมายว่าคนหนึ่งสำคัญกว่าอีกคนหนึ่ง

วีระศักดิ์ สัสดี ศิลปินหนุ่มชาวลำพูนเรียนศิลปะเบื้องต้นที่เชียงใหม่แล้วจึงมาเรียนศิลปะอย่างจริงจังที่ศิลปากร

ช่วงเวลาที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเชื่อมต่อปริญญาโท เป็นเวลาทองของเขาที่สามารถเก็บเกี่ยวประสบการณ์ มุ่งมั่นสร้างสรรค์งานจิตรกรรมจนประสบผลสำเร็จอย่างงดงามได้รับรางวัลระดับสูงจากเวทีที่กลุ่มคนหนุ่ม-สาวทั่วไปไขว่คว้ากัน **วีระศักดิ์**ได้รางวัลมาแล้วอย่างน่าอิจฉา มีทั้งรางวัลยอดเยี่ยม รางวัลดีเด่น รางวัลเหรียญทองและรางวัลเหรียญเงิน

แต่นั่นก็ไม่สำคัญเท่ากับผลงานจิตรกรรมอันประณีตงดงามของเขา สามารถสื่อให้กับผู้ชมได้อย่างง่ายๆ และมีความงามในระดับที่ใครเห็นใครชอบ

เริ่มจากการเขียนสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏบนผืนแคนวาสเป็นรูปคน หรือ Figure ที่เป็นเด็กสาวหรือเด็กหญิง ในรูปแบบที่เรียกกันว่าศิลปะเหมือนจริง หรือ Realistic

โดยเขาเองเลือกหานางแบบที่สวยงามน่ารักมาเขียน ยิ่งทำให้คนที่ผ่านหน้ารูปเขียนของเขารีบเข้ามาพินิจพิจารณาใกล้ๆ โดยเฉพาะคนที่เป็นชายหนุ่ม

เด็กสาวของเขาอาจจะเป็นสาวย้อนยุค หรือแต่งตัวไม่ทันสมัยตามรสนิยมของคนเมืองหลวงอย่างกรุงเทพฯ คือสวมเสื้อคอกระเช้า นุ่งผ้าซิ่น รวบผมเป็นหางกระรอกเหมือนเด็ก และไม่แต่งหน้า

Rama IX Art Museum Foundation

ทั้งหมดเป็นภาพของความบริสุทธิ์จากอดีต หรือเป็นภาพมนต์เสน่ห์จากชนบทที่ยังไม่ถูกรบกวนจากความทันสมัยจากกระแสโลกาภิวัตน์

เฉพาะในส่วนของภาพเด็กสาวจะสร้างขึ้นด้วยเทคนิควิธีการเขียนคล้ายกับการใช้ดินสอดำแรเงาลงไปให้เป็นภาพขาว-ดำ หรือภาพกึ่งขาว-ดำ เพื่อให้ดูย้อนยุคสมัย ในขณะที่บรรยากาศโดยรอบของภาพเด็กสาวจะขัดแย้งกันด้วยความมีสีสัน บรรยากาศ หรือความสดกระจ่างของสี

พูดมาเพียงเท่านี้ อาจทำให้มองเห็นว่า รูปแบบที่**วีระศักดิ์**สร้างขึ้นดูธรรมดาไม่มีอะไรน่าสนใจ เนื่องจากศิลปะในยุคปัจจุบัน มักต้องการความแปลกใหม่ ความทันสมัย ความก้าวหน้าอย่างสุดๆ ซึ่งไม่ปรากฏอยู่ในงานของ**วีระศักดิ์** เท่าที่มองเห็นอยู่

แต่หากพิจารณาให้ดี งานจิตรกรรมของ**วีระศักดิ์** ซ่อนความหมายไว้อย่างชนิดที่ต้องตีความและค้นหา

เช่น อาจจะต้องตั้งคำถาม กับภาพของเด็กสาวบริสุทธิ์ที่จิตรกรนำมาใช้เป็นสื่อว่าทำไมจึงต้องใช้ภาพเด็กสาวชนบทน่ารัก จิตรกรที่เป็นชาวลำพูน เป็นคนในภาคเหนือ อยู่ในภูมิลำเนาที่เต็มไปด้วยสาวงามจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นดินแดนของสาวสวยที่สุดของประเทศ และด้วยความสวยที่ติดมากับร่างกายนี้เองที่เป็นผลทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรงของสังคมภาคเหนืออย่างไม่น่าเชื่อ

นั่นเป็นประเด็นหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งผมจะไม่ขยายความให้มากไปกว่านี้ เพราะผมไม่ใช่นักสังคม-สงเคราะห์ และไม่ใช่คนอยู่ในศีลธรรมจรรยาจนเกินพอดี

เรามาดูรูปเขียนของ**วีระศักดิ์**ต่อไปดีกว่า

ประเด็นที่ถือว่าเป็นความสำคัญที่ออกมาจากความคิดและมันสมองของศิลปินคือ การให้รูปของเด็กสาวปรากฏอยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทำให้ภาพของเด็กสาวบริสุทธิ์มีความหมายให้ต้องคิดมากขึ้น

ผมจะไม่อธิบายความหมายเหล่านี้ แต่จะให้ช่วยกันคิดช่วยกันตีความพิจารณาในสิ่งที่ศิลปินสื่อความมาถึงคนดู หากผมตีความให้บางสิ่งที่ศิลปินอุตส่าห์คิดก็คงหมดความหมาย

สิ่งที่ผมอยากให้คนดูช่วยกันค้นหา ยกตัวอย่างได้เช่น ทำไมหญิงสาวจึงขึ้นไปนั่งอยู่บนขอนสูง ทำไมหญิงสาวจึงไปนั่งอยู่หน้าฉากหลังที่เป็นภาพเขียนโบราณทางภาคเหนือ และทำไมแม่หนูจึงไปนั่งอยู่บนโซฟาหรูหราขนาดใหญ่สีแดงแปร๊ด

ความชื่นชมในความงามแบบบริสุทธิ์ของหญิงสาวเมื่อแรกเจอ จะค่อยๆ หมดไปเมื่อได้พินิจพิจารณาสิ่งต่างๆ มากขึ้น กลายเป็นความรู้สึกเสียดาย หรือเกิดความเศร้าสลดที่เราไม่อยากให้หญิงสาวต้องปรากฏกายอยู่ท่ามกลางสิ่งขัดแย้งเหล่านี้

เราอยากให้เธอกลับไปอยู่ยังชนบท ยังคงความงดงามอย่างบริสุทธิ์ เหมือนเมื่อครั้งที่เคยเกิดขึ้นในอดีตมาแล้ว

ที่นี้เรามาพูดถึงศิลปินอีกคนหนึ่งบ้าง **อนุพงษ์ จันทร** เขาเป็นชาวปราจีนบุรี เข้ามาเรียนศิลปะเบื้องต้นที่กรุงเทพฯ แล้วจึงเข้าศึกษาต่อที่ศิลปากรในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทเช่นเดียวกับวีระศักดิ์

ประวัติการทำงานศิลปะนั้นไม่ได้ด้อยไปกว่ากันคือ **อนุพงษ์**ได้รับรางวัลบนเวทีประกวดศิลปกรรมในประเทศมาแล้วอย่างโชกโชน มีทั้งรางวัลดีเด่น รางวัลยอดเยี่ยมและรางวัลเหรียญทอง เหรียญเงิน

ผมเกือบจะแน่ใจว่าการที่ศิลปินมีประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมแห่งหนึ่งในวัยเด็กย่อมเป็นพื้นฐาน

ที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะเมื่อเขาเติบโตขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเขียน นักประพันธ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงการนำชีวิตในวัยเด็กมาเขียนเป็นนวนิยายได้

อนุพงษ์ก็เช่นกันที่ชีวิตเริ่มต้นมาจากชนบท หรือพูดกันไม่เกรงใจก็ต้องบอกว่าเป็นคนบ้านนอก ความเชื่อถือในเรื่องของบาปบุญคุณโทษยังมีอยู่อย่างรุนแรงกว่าคนเมืองอย่างคนกรุงเทพฯ ประเพณีวัฒนธรรมของชนบทที่อยู่ใกลออกไปที่เกิดขึ้นกับวัดกับศาสนา ย่อมจูงใจที่จะนำไปสู่เรื่องของความดีความชั่ว และล่วงเลยไปถึงการเกิดครั้งใหม่ในชาติต่อไป หรือการเกิดเมื่อชาติที่แล้วที่เพิ่งผ่านมา

เรื่องราวภพชาติที่ติดตรึงอยู่กับผลกรรมจากการทำดีทำชั่วในพุทธศาสนาย่อมจะเป็นพาหะที่นำไปสู่สวรรค์หรือนรกและเรื่องราวที่เห็นเป็นภาพชัดเจนก็มักจะอยู่กับวัดหรือเป็นภาพเขียนที่อยู่ในพระอุโบสถ เป็นภาพติดตาของภาพเปรตและสัตว์นรกสำหรับผู้คนที่อยู่รอบๆ วัดนั้น

การนำภาพเปรตของ**อนุพงษ์**ออกมาจากวัด นำมาสู่ภาพเขียนสมัยใหม่ นำมาปรากฏในห้องแสดงนิทรรศการน่าจะเป็นส่วนหนึ่งในแนวคิดของศิลปินที่ต้องการให้เรื่องราวของเปรตที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากการทำชั่วได้มีส่วนในการเตือนใจให้คนรุ่นใหม่ในสังคมสมัยปัจจุบันสำนึกถึงเรื่องของบาปบุญคุณโทษในวิธีของชาวพุทธ

สิ่งที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ไตรภูมิกถาของพุทธศาสนานั้นชี้ให้เห็นว่าเปรตนั้นอยู่ใกล้ชิดกับโลกมนุษย์ เปรตไม่ได้อยู่ใต้นรกภูมิ แต่เปรตอยู่บนโลกเดียวกับคนเรานี่เอง เปรตเป็นผีเลวที่มีร่างกายสูงยาวบิดเบี้ยวไปจากสัตว์เดรัจฉานและมนุษย์

เปรตนั้นอยู่บนดินแดนเดียวกับสัตว์เดรัจฉาน อสุรกาย จึงได้มีคนพบเห็นเปรตอยู่บ่อยๆ จนนำมาเป็นแบบเขียนรูป ปั้นรูปได้

ภาพเขียนของ**อนุพงษ์**แสดงถึงภาวะของเปรตที่ได้รับความทุกข์ทรมาน ทั้งด้วยร่างกายที่อัปลักษณ์และสภาพแวดล้อมที่ถูกนกแร้ง อีการ่วมทำร้ายอย่างที่ไม่อาจหลบหนีไปไหนได้

บางทีเปรตของ**อนุพงษ์**อาจได้รับการตีความให้ใกล้กับคนที่กำลังมีชีวิตอยู่นี่เอง หลายๆ คนที่ยังมีลมหายใจอยู่นี่เอง ที่ต้องตกระกำลำบากทุกข์ทรมานไม่ต่างอะไรกับเปรตในอบายภูมิ หากจะยกตัวอย่างสำหรับเปรตที่ยังมีลมหายใจ ก็จะไปกระทบกระเทือนถึงผู้คนหรือเพื่อนฝูงที่รู้จักกันอยู่นี่เอง เราลองเหลียวมองหารอบๆ ตัวกันเองก็คงจะพอมองเห็น

ศิลปะนั้นน่าจะมีคุณค่าก็ตรงที่ดูแล้วมักจะสะท้อนให้ได้คิด ให้ได้สำนึกและนำไปไตร่ตรองไม่ว่าศิลปะนั้นจะงดงามหรือน่าเกลียดเพียงใด

ผลงานของ**วีระศักดิ์ สัสดี** และ **อนุพงษ์ จันทร** น่าจะเป็นตัวอย่างที่ดีที่ทำให้คนดูได้คิด ได้ตรึกตรองไปในแนวทางต่างๆ กัน

ผลงานของศิลปินทั้งสองอาจมีแนวทางความคิดที่ผิดแผกแตกต่างกันคนละโลก คนและแนวทางแต่ก็ยังมีความเหมือนในความต่างที่เป็นศิลปะเหมือนกัน มีการนำเสนอด้วยภาพเขียนเช่นเดียวกัน และมีลีลาการบอกกล่าวด้วยวลีที่อ่อนหวานนุ่มนวลไม่ต่างกัน

ไม่ว่าจะเป็นรูปเด็กสาวที่น่ารักของ**วีระศักดิ์** หรือรูปผีเปรตที่งดงามในความเป็นศิลปะของ**อนุพงษ์** การนำเสนอด้วยความอ่อนหวานนี่เองที่เป็นเสมือนน้ำตาลที่เคลือบยาพิษไว้ดึงดูดให้คนเข้าไปชมในระยะใกล้ กว่าจะรู้สึกตัวก็ได้รับพิษที่พ่นออกมาแล้ว

งานศิลปะทั้งของ**วีระศักดิ์ สัสดี** และ **อนุพงษ์ จันทร** จึงเป็นผลงานของคนหนุ่มที่ไม่ธรรมดาฝากไว้ให้ช่วยพิจารณา คอยดูแลจนเมื่อเขาได้เติบใหญ่ ทั้งสองจะเป็นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ของเราทีเดียว

Rama IX Art Museum Foundation

"2 Views Distinct Outlooks: The Difference in The Similarity and Vice Versa"

Pishnu Supanimit

"2 Views Distinct Outlooks" of 2 persons might be an ordinary issue because of the differences embedded in each one of them that make a distinction.

Their visions and perceptions in analyzing the society are different, especially, as a result of having the different family background, living in the divergent area: one is from Lampoon while another one is from Prachinburi.

Nevertheless, there are some similarities in both of them such as both of them are male. Masculinity contributes in shaping their perceptions and emotions in a particular way that makes them view the problem differently.

Moreover, another similarity that cannot be denied is that both of them study art. They both passed the bachelor degree and almost finish the master degree from the same university. They were awarded the prizes from national art award. They are comparable in terms of possessing the same level of capacity. The use of art as a means to articulate their thoughts, critiques and attitudes towards society is considered to be better than verbalization. It is better than using other approach to reproach those who possess fault attitudes.

Art should be the means that the 2 artists excel and perform marvelously.

However, art as a fine art that both of them use to communicate does not limit their identity or personality. Art gives them freedom and distinguishes one from another.

A concurrent review on the 2 artists would not do the justice. I must start from one of them first. It does not mean that one is more important than another one.

Weerasak Sutsadee, a young artist from Lampoon, primarily studied art in Chiang Mai then took courses on art at Silapakorn afterwards.

During his studies in bachelor degree to master degree level is the best time for him to gain experiences, create fine arts and achieve prizes from the awards that many young artists struggle for. **Weerasak** received many awards including first prizes, best prizes, gold-medal and silver-medal awards.

Those awards are not as important as his fine artworks with the impressive quality that can simply communicate to the viewer.

He started with painting figure, a teenage girl or a young girl to be exact, on canvas in a way that we call 'realistic art.'

He would look for a beautiful girl to be the model for his painting. This makes the passers-by, especially young men, want to stop and take a closer look at the painting.

The girl might be somewhat obsolete. She might dress in a camisole and a wraparound dress with a ponytail and wearing no make-up. This might be considered old-fashioned, unlike the Bangkokians. However, this is the image of purity from the earlier period or the charisma of the upcountry that has not yet been disturbed by the modern trend of globalization.

Focusing on the image of the girl, the portrait is created by hatching. The black-and-white or semi-black-and-white image renders the sense of going back to the past while the surroundings of the painting displays the conflict of vividness, environment or the intensity of colors.

Based on my description, you might find that the artwork created by **Weerasak** is normal. You might think that it is not interesting since, in present time, art requires freshness, novelty and innovation. These qualities do not exist in **Weerasak**'s works of art.

Weerasak's fine artworks imply meanings that need to be explored and interpreted when truly considered.

For example, you might have to question why the artist decides on the beautiful girl from the upcountry to be displayed on the canvas. The artist's original background is Lampoon. It is situated in the north. He lives in the region surrounded by beauty. It is recognized as the land of the most attractive women of the country. Severe problems have unbelievably arisen to the northern society because of this beauty.

I would not elaborate on such issue because I am not a social worker or the one who holds on too much to ethics and morality.

Let's take a further look at **Weerasak**'s paintings.

The important point that is elicited from the artist's thoughts and wits is rendering the image of a girl in different environments which makes the painting abided to meanings for more contemplation.

I would not give details on these meanings but I would ask you to think and consider on what the artist tries communicating to the viewers. The artist's deliberate thoughts would be spoiled if I try to interpret them.

The questions that I would like the viewers to search for the answers are 'Why the girl has to sit on a timber?'; 'Why the girl is sitting in front of the northern-styled painting?' and 'Why the girl is sitting on the luxurious scarlet sofa?'

The first impression of the girl's pure beauty will fade away when considering other aspects. It will then become lament or sorrow for we do not want her to be in these conflict surroundings.

We want her to be in the upcountry and maintain her genuine beauty that once existed in the past.

As for another artist, **Anupong Chantron** is from Prachinburi. He came to Bangkok and studied primary art then continued his studies for bachelor and master degrees at Silpakorn University.

His background in the arts is comparable to Weerasak's. **Anupong** received many prizes from national art awards which includes first prizes, best prizes, gold-medal and silver-medal awards.

I almost believe that the environment that an artist is exposed to during the childhood would shape the style of the works of art when grown up. This fact is prevailing

Rama IX Art Museum Foundation

for writers and composers. They cannot avoid writing their own childhood story in the novel.

Anupong's life began in upcountry. I must say he is an uptown boy, to be exact. The beliefs concerning sin and merit are more apparent than in Bangkok. The traditions in relation to temple and religion of people living in remote area encourage them to believe in the story of well-doing and wrong-doing, as well as reincarnation or the birth of the past life.

The story of 'time and existence' in relation to well-doing and wrong-doing of Buddhism drives us to heaven or inferno. The story can be found on mural paintings in temple. The images of "Pret", the hungry ghost, and devil always stay in the back of the people's minds.

Presenting the story of "Pret" suffered from their misdemeanors in contemporary paintings which are displayed in an exhibition hall might be part of **Anupong**'s thought of warning teenagers to be aware of the sin and merit according to Buddhism.

The description in Traibhumikatha indicates that "Pret" does not live in the inferno. It lives close to human beings. It is in the same world with us. It is bad spirit with long and deform figure.

"Pret" is living in the same land with monsters and animals. That is why we come across them so often that we can refer to, as a model, when painting or sculping.

Anupong's paintings present "Pret's" conditions which are suffering, ugliness and misery from the pain of the attack of the crows.

"Pret" created by **Anupong** might be a representation of people who are alive and suffering in the same manner as "Pret" in the inferno. Giving an example of alive "Pret" might involve people or our friends. If we look around, we might recognize some of them.

Art is valued for it encourages us to think, realize and contemplate regardless of its beauty or its lack of appeal.

Weerasak Sutsadee and **Anupong Chantron**'s works of art shall be good examples that we can contemplate on in different ways.

The works of art from the 2 artists might represent the unusual different concepts. However, there are the similarities in the differences since they are considered as an art, presented in the form of painting and tenderly communicate to the viewers.

Whether it is a painting of a lovely girl created by **Weerasak** or the artistically "Pret" by **Anupong,** such endearing presentation is like poisonous sweets that allure the viewers to take a closer look. Once we are back to our consciousness, we are already poisoned.

The artworks of **Weerasak Sutsadee** and **Anupong Chantron** are not ordinary. They should be considered and paid attention to. When they are full-grown, they both will turn to be the great artists of us all.

วีระศักดิ์ สัสดี

วีระศักดิ์ สัสดี เกิดเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2522 จังหวัดลำพูน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และปัจจุบันกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วีระศักดิ์เป็นศิลปินที่มีความถนัดในด้านการเขียนภาพคนเหมือนเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตผู้คนโดยใช้ผู้หญิงเป็นสื่อในการเสนออารมณ์และความรู้สึก ผลงานของวีระศักดิ์ สัสดี ได้ถูกนำมาจัดแสดงในนิทรรศการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น นิทรรศการศิลปกรรมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2539 นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 19 ในปี 2545 นิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 51 และนิทรรศการจิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 27 ปี 2548 นอกจากนี้แล้ว วีระศักดิ์ยังได้รับรางวัลจากการประกวดศิลปะมาจากหลายการประกวดด้วยกัน อาทิเช่น รางวัลศิลปินยอดเยี่ยมการประกวดศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย Phillip Morris และรางวัลเกียรตินิยมยอดเยี่ยมเหรียญทอง "ศิลป์ พีระศรี" การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 20 ในปี 2546 และรางวัลเกียรตินิยมเหรียญเงิน การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 52 ปี 2549

แนวความคิด

ผลงานของข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับอารมณ์ความรู้สึก ผลงานจะแฝงไปด้วยความเป็นพื้นบ้านล้านนา เช่น ผ้าล้านนา สถาปัตยกรรม จิตรกรรมฝาผนัง เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าผูกพัน โดยอาศัยรูปทรงสรีระของผู้หญิงแบบเหมือนจริง (realistic) ในบรรยากาศหลากหลายรูปแบบที่เกิดขึ้นมาจากจินตนาการและอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า

ในระยะเริ่มต้น ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากปัญหาเด็กและผู้หญิงทางภาคเหนือที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของข้าพเจ้า โดยผลงานจะเน้นไปที่อารมณ์ ความรู้สึกของคนมากกว่าที่จะแสดงภาพความรุนแรงออกมาตรงๆ

ผลงานในระยะต่อมา ข้าพเจ้าเริ่มมองในมุมที่กว้างขึ้น มองเข้าไปถึงความเป็นมนุษย์ที่มีความหลากหลายทางอารมณ์ความรู้สึก มีกิเลส ตัณหา ความโกรธ เกลียด เหงา คิดถึง รวมทั้งความอบอุ่น เป็นต้น โดยลักษณะของผลงานยังคงอาศัยรูปทรงสรีระของผู้หญิงเป็นสื่อในการแสดงออก

และเพื่อเป็นการเปิดกว้างในการแสดงออกทางศิลปะของข้าพเจ้าต่อไป การสร้างสรรค์ผลงาน จึงมิได้เจาะจงเพียงอารมณ์ความรู้สึกหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากจิตใจของคนเราย่อมมีความแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลาอยู่เสมอ

Rama IX Art Museum Foundation

Weerasak Sutsadee

Weerasak Sutsadee was born on October 14, 1979 in Lampoon. He received a bachelor degree and is now taking master degree courses in the faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University. Weerasak Sutsadee is excel in illustrating the lives of people through the portrait of woman. His paintings were displayed in many exhibitions such as Art Exhibition of National Museum, Chiang Mai in 1996; 19th Contemporary Art Exhibition by Young Artists in 2002; 51st National Art Exhibition and 27th Bua Luang Fine Art Exhibition in 2005. Additionally, he was awarded many prizes from various competitions. In 2003, he was awarded the Best Artist from Phillip Morris Art Competion and "Silpa Bhirasri" gold medal prize from 20th Contemporary Art Exhibition by Young Artists. In 2006, he won the silver medal from 52nd National Art Exhibition.

Concept

My works of art focus on feeling and emotion with the sense of 'Lanna' such as Lanna styled clothes, architectures and mural paintings that I feel connected to. I create my artworks by presenting realistically female figure in different environments based on my feeling and imagination.

During the first stage, I was inspired by the problems of child and woman sexual abuse in my hometown, the North of Thailand. I rather put an emphasis on feelings and emotions than directly present the violation.

Subsequently, I started to look at the bigger picture. I looked deep into human character which possessed many feelings and emotions including passion, lust, anger, hatred, loneliness, remembrance and compassion. My paintings still illustrated the lives of people through the portrait of woman.

To keep myself open-up for ideas on creating artwork, I must say that creating works of art is not involved with a particular feeling since our mind is in a constant change.

Rama IX Art Museum Foundation

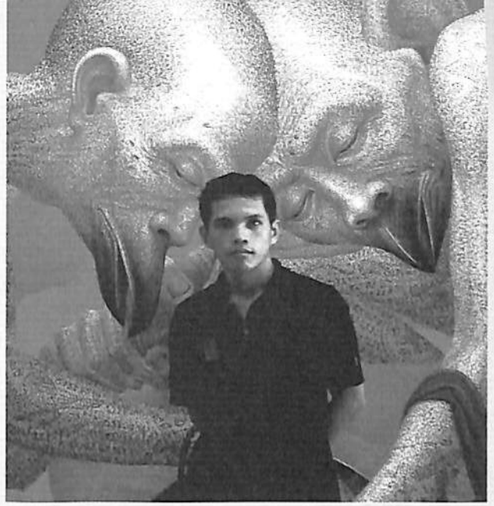

อนุพงษ์ จันทร

อนุพงษ์ จันทร เกิดเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2523 จังหวัดปราจีนบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปะบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 (ศิลปะไทย) จากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และศิลปะมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้วยทุนการศึกษาจากโครงการผลิตและพัฒนาอาจารย์ (DUC) ประจำปี 2548 ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ด้วยความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่โดดเด่น อนุพงษ์ จันทรได้รับรางวัลระดับประเทศมาแล้วหลายรางวัลด้วยกัน อาทิเช่น รางวัลที่ 1 จากการแข่งขันวาดเส้นด้วยดินสอดำ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดปราจีนบุรี ในปี 2538 รางวัลที่ 1 เหรียญทอง บัวหลวง จิตรกรรมไทยแนวประเพณีโดยมูลนิธิธนาคารกรุงเทพ ครั้งที่ 26 ในปี 2547 รางวัลเกียรตินิยมเหรียญทอง "ศิลป์ พีระศรี" การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 22 ในปี 2548 และรางวัลเกียรตินิยมอันดับ 1 เหรียญทอง การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 52

แนวความคิด

ต้องการแสดงภาพลักษณ์ของเปรตที่แอบแฝงอยู่กับผู้คนในสังคมปัจจุบัน โดยนำความเชื่อเรื่อง "เปรตภูมิ" ซึ่งเป็นกุศโลบายที่ใช้เตือนสติให้มนุษย์มีความเกรงกลัวต่อผลแห่งกรรม และสร้างสำนึกให้ตั้งอยู่บนรากฐานของศีลธรรม มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อถ่ายทอดความคิด อารมณ์และความรู้สึกตามทัศนติส่วนตนออกมาเป็นผลงานศิลปะไทยร่วมสมัย

Anupong Chantron

Anupong Chantron was born on March 15, 1980 in Prachinburi. He received a bachelor degree (Thai Art) with 2nd class honors and graduated from the faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts (M.F.A. in Thai Art) with 'DUC' scholarship from Commission on Higher Education (2005). Because of his prominent ability to create the works of art, Anupong Chantron was awarded many prizes from national competitions. In 1998, he was awarded the 1st prize from pencil drawing for students in the secondary school level, Prachinburi. He won the 1st prize, Bua Luang gold medal for the 26th Thai traditional fine art organized by Bangkok Bank Foundation in 2004. Last two years, he received "Silpa Bhirasri" gold medal prize from 22nd Contemporary Art Exhibition by Young Artists and 1st prize, gold medal from 52nd National Art Exhibition.

Concept

I would like to present the character of "Pret" mingled in our society by using the belief concerning inferno as an approach to warn people to be afraid of the consequence of a sin and pay attention to morality. This is my inspiration in creating the works of art as a means to articulate my personal thoughts, feelings and emotions through the Thai contemporary artwork.

วีระศักดิ์ สัสดี WEERASAK SUTSADEE

Rama IX Art Museum Foundation

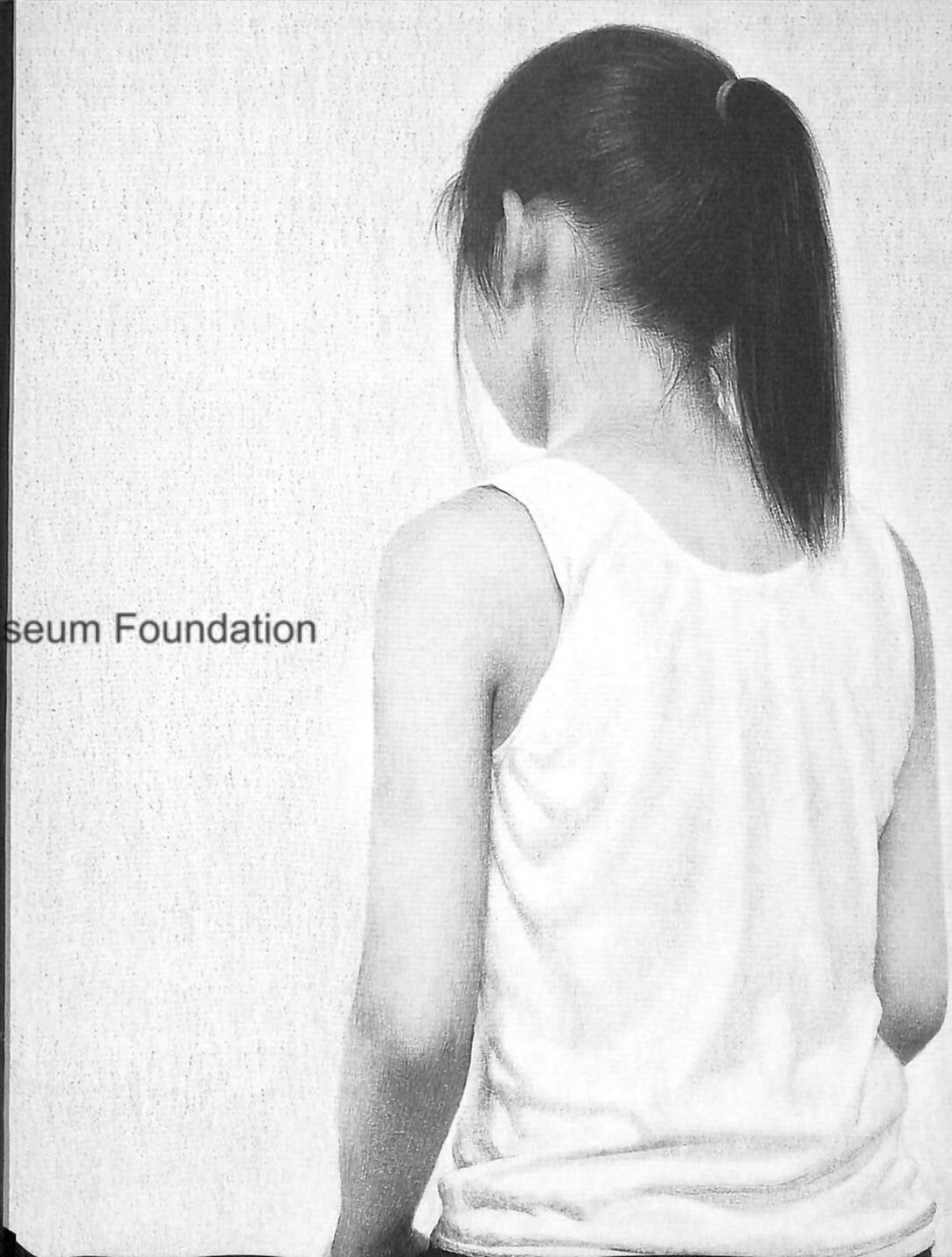

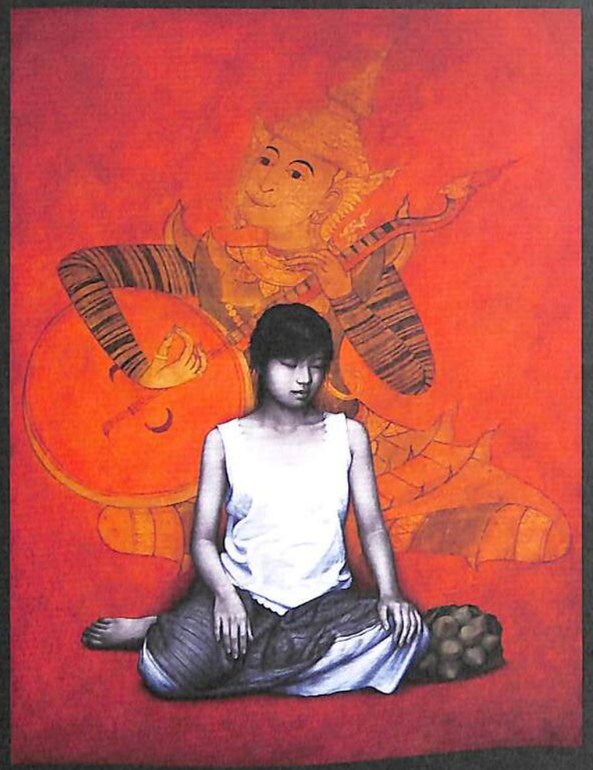

สามสายเสียง / THREE-STRING FIDDLE, 200 x 140 cm., Acrylic on canvas, 2006

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

หญิงสาวกับใบบัว / WOMAN AND LOTUS LEAVES
100 x 140 cm., Acrylic on canvas, 2007